

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25P/95/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412205216
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Suchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2012:1412205216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Evou Suchovou, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: Q. nar. X.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - J., bytom A. a otec - neuvedený, o návrhu navrhovateľov: J. a K., obaja trvale bytom Y., t.č. bytom W., na zrušenie pestúnskej starostlivosti takto

r o z h o d o l :

Súd n a r i a d ť u j e nad maloletým Q., nar. X.X.XXXX ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v: Centrum detí pri Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, D..

Matka je p o v i n n á prispievať na výživu maloletého Q., nar. X.X.XXXX výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa, ktoré výživné je povinná platiť na adresu zariadenia, v ktorom je maloletý umiestnený, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počínajúc dňom právoplatnosti výroku o nariadení ústavnej starostlivosti.

Týmto sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. P 21/2002-138 zo dňa 15.10.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.11.2002, a to v časti zverenia maloletého do pestúnskej starostlivosti a v časti určenia povinnosti pestúnov podávať správu o maloleťom.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P 150/05-173 zo dňa 27.2.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.4.2006 a to v časti prijímateľa výživného.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 9.5.2012 žiadali navrhovatelia o zrušenie rozhodnutia, ktorým bol maloletý Q. zverený do ich pestúnskej starostlivosti. Návrh odôvodnili tým, že maloletý má dlhodobé problémové správanie, ktoré sa neustále zhoršuje a výrazne negatívne ovplyvňuje ich rodinné vzťahy.

Matka sa k návrhu nevyjadrila, na pojednávanie dňa 1.10.2012 sa nedostavila, pričom doručenie predvolania mala riadne vykázané, svoju neúčasť neospravedlnila žiadnym spôsobom, a teda súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodoval v jej neprítomnosti.

Kolízny opatrovník uviedol, že s maloletým Q. aktívne pracovali a snažili sa, aby začal svoje správanie korigovať, čo sa však nestalo. Vzhľadom k tomu, že navrhovatelia podali návrh na zrušenie pestúnskej starostlivosti, museli riešiť situáciu maloletého, preto bol dočasne odňatý z osobnej starostlivosti navrhovateľov - pestúnov a bol mu nariadený pobyt v Krízovom stredisku J. Q., kde sa spočiatku správal primerane, avšak neskôr už nie. Následne teda požiadali o vydanie predbežného opatrenia, ktorým by bol maloletý odovzdaný do starostlivosti Liečebno-výchovného sanatória. Okresný súd Bratislava IV nariadil predbežné opatrenie, na základe ktorého nariadil odovzdanie maloletého do Centra detí pri Liečebno-výchovnom sanatóriu Y., kde bol maloletý umiestnený dňa 4.9.2012. Pracovníci centra ich žiadali, aby sa aj naďalej pokúšali o nápravu, resp. aby vplývali na pestúnov na prehodnotenie ich podaného návrhu, ale aj sami sa pokúšali riešiť situáciu maloletého, čo sa však nepodarilo. V prípade, že by súd zrušil zverenie maloletého do pestúnskej starostlivosti, navrhoval nariadiť nad maloletým Q. stavnú starostlivosti, ktorá by sa vykonávala v Centre detí pri Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu. Jedná sa síce o súkromné sanatórium, ktoré bolo vybraté aj za spolupráce s Ústredím Úradu sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, avšak úrad práce má v danom sanatóriu k dispozícii niekoľko miest, ktoré sú hradené z prostriedkov úradu práce. Aktuálne informácie z centra, kde sa Q. momentálne nachádza sú také, že sa mu darí dobre a začal aj spolupracovať s pracovníkmi centra. Kolízny opatrovník dodal, že rodina pestúnov po celé obdobie, čo bol maloletý v ich starostlivosti úzko spolupracovala s úradom, ich starostlivosť bola veľmi dobrá a vždy sa úprimne snažili, aby maloletý mohol zotrvať u nich čo najdlhšie, čo sa však nepodarilo. Odporučil aj ďalší kontakt navrhovateľov s maloletým a v tejto súvislosti komunikovali aj so sanatóriom, ktoré sa vyjadrilo, že stretávanie pestúnov s maloletým budú v budúcnosti umožňovať. Záverom uviedol, že o matke maloletého nemajú žiadnu vedomosť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov a kolízneho opatrovníka, oboznámil sa so spisom Okresného súdu Bratislava I č.k. P 21/02, so spismi Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P 150/2005, 15P 53/2011, 15P 139/2012, 15P 191/2012, s ďalšími poručenskými spismi maloletého, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Maloletý Q. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. P 21/02-138 zo dňa 15.10.2002 zverený do pestúnskej starostlivosti navrhovateľov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.11.2002.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P 150/2005-173 zo dňa 27.2.2006 súd určil vyživovaciu povinnosť matke vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrenie dieťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.4.2006.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 15P 139/2012 zo dňa 2.7.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd dočasne odňal maloletého z osobnej starostlivosti pestúnov a nariadil maloletému pobyt v špecializovanom zariadení a to v Krízovom stredisku J.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2012.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 15P 191/2012-11 zo dňa 3.9.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie, na základe ktorého súd nariadil odovzdanie maloletého Q. do starostlivosti Centra detí pri Liečebno-výchovnom sanatóriu Y.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2012.

Navrhovatelia zhodne uviedli, že Q. bol v ich rodine 11 rokov a v poslednom období, resp. posledný rok sa jeho správanie výrazne zhoršilo, začal piť, kraďnúť veci doma aj v obchodoch, pričom jeho správanie sa už nedalo akceptovať ani v škole, kde tiež robil zle, ničil veci a zariadenie. Od začiatku bolo správanie sa maloletého problémové, vylúčili ho zo škôlky, neskôr z družiny, a teda vedeli, že starostlivosť o neho nebude jednoduchá. V súčasnosti je to však úplne neúnosné a má to veľmi negatívny vplyv na celú rodinu, keďže majú ďalších 5 biologických detí. V júni 2012 bol maloletý umiestnený do Krízového strediska J. a neskôr od 4.9.2012 do Liečebno-výchovného sanatória. Q. chodieval na opakované preliečenia na psychiatriu a koncom septembra 2012 ho v nemocnici navštívili, pričom ich návštevu zobral veľmi pozitívne. Je im ľúto, že takáto situácia nastala, ale nechcú prežívať strach v rodine. Už jedenkrát takýto návrh podali a vtedy maloletý sľuboval, že sa zmení, avšak po stiahnutí návrhu, keď zistil, že sa to dá, sa jeho správanie ešte viac zhoršilo. Ďalej uviedli, že je pre nich samozrejme, že

maloletého budú aj naďalej navštevovať a aj on bude chodiť do ich rodiny, pretože v podstate ani nemá kam ísť. Vzťah s biologickou matkou nemá žiaden, raz ju aj vyhľadali a boli spoločne navštíviť, ale Q. bol z prostredia u nej zhrozený a viac tam ísť nechcel.

Podľa § 52 ods. 2 Zákona o rodine, súd zruší pestúnsku starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak pestún zanedbáva starostlivosť o maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to požiada pestún.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 4 Zákona o rodine, súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 81 ods. 1 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Podľa § 81 ods. 2 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinný poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh pestúnov na zrušenie pestúnskej starostlivosti je dôvodný, pričom dôvodom bolo problémové správanie sa maloletého, ktoré bolo v konaní jednoznačne preukázané. Vzhľadom k tomu, že pestúni podali návrh na zrušenie pestúnskej starostlivosti, súd v zmysle § 52 ods. 2 Zákona o rodine návrhu vyhovel. Vzhľadom k tomu, že bol zrušený rozsudok, ktorým bol maloletý zverený do pestúnskej starostlivosti navrhovateľov a návrat maloletého do biologickej rodiny nie je možný a ani vhodný, súd rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým, ktorá sa bude vykonávať v Centre detí pri Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, kde sa aj maloletý, na základe predbežného opatrenia, nachádza. Nariadenie ústavnej starostlivosti je v súčasnosti jediným riešením situácie maloletého a je v jeho záujme. Súd zároveň určil vyživovaciu povinnosť matke vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa, ktoré je povinná platiť do zariadenia, v ktorom je maloletý umiestnený.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).